

3. Зайцева Н.О. Глухівські надгробки. *Сіверщина в історії України: збірник наукових праць*. 2013. Вип. 6. Глухів: ТОВ «Віо-поліграфісти». С. 53–55.

4. Лісовська О.В. Історичне краєзнавство як засіб формування історичної пам'яті та духовності українського народу. *Уманська старовина*. 2016. Вип. 2. С. 125–130.

5. Назарова В.В. Надгробки ХІХ – початку ХХ ст. єврейського кладовища міста Глухова як об'єкти культурної спадщини: дис. канд. іст. наук: 26.00.05. Київ, 2019. 222 с.

НАГОРОДНИЙ ЛИСТ СТАРШОГО ТЕХНІКА-ЛЕЙТЕНАНТА СЕГАЛА ГЕРША (ГЕРШУ) ГЕРШОВИЧА Марина Мінченко

Сегал Герш (Гершіа) Гершович – співробітник Глухівського учительського інституту радянської доби. Його життєвий та професійний шлях на основі матеріалів відомчого архіву Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка (далі – ВА ГНПУ) був окреслений В. Крижанівським [1, с. 317]. Важлива інформація про особливості військової служби Г. Сегала в роки Другої світової війни міститься в документах Центрального архіву Міністерства оборони російської федерації, а саме: наказі керуючого артилерією 2-ї гвардійської армії про нагородження особистого складу частини артилерії армії №45/н від 1 листопада 1944 р. та нагородному листі Г. Сегала [2].

Сегал Герш (Гершіа) Гершович народився у грудні 1920 р. у м. Глухів у робітничій родині. За національністю єврей, тому закінчив єврейську семирічку. Безпартійний. Відомо про місце і дату призиву: Глухівський РВК, Українська РСР, Сумська область, Глухівський район; липень 1941 р. Сегал Герш (Гершіа) був у званні старшого техніка-лейтенанта, капітана, у військовій частині на посаді керівника 88-й гвардійський стрілковий полк 33-ої гвардійської стрілкової дивізії. Приймав участь з липня 1942 р. у бойових діях Сталінградського, Південного, Прибалтійського фронтів. Був нагороджений орденами «Отечественной войны» II ступеня, «Красной Звезды».

Далі наводимо фрагмент з нагородного листа про бойовий подвиг.

<...> В боях по освобождению Литовской ССР с 26. 07 по 31. 08.1944 года, тов. Сегал в сложной боевой обстановке, под постоянным огнем воздействием противника организовал бесперебойное снабжение дерущихся подразделений вооружением и боеприпасами. Тов. Сегал путем посещения боевых подразделений, под обстрелом противника, проводит осмотры состояния вооружения и непосредственно в боевых порядках под его руководством проводится ремонт выведенного боевыми действиями оружия.

За бесперебойную организацию обеспечения наступающих подразделений вооружением и боеприпасами, за способствование успешному выполнению подразделениями полка заведений Командования тов. Сегал достоин Правительственной награды – ордена Отечественной война 2-й степени. <...>

Нагородний лист датований 1944 р., містить підписи командира 88-го гвардійського полку гвардії майора Монштейна, командира 33-ої гвардійської стрілкової Севастопольської дивізії гвардії генерал-майора Введенського, керівника артилерією 11-ої гвардійської СКрК гвардії полковника Ярошенка, командира 11-го гвардійського стрілкового краснознаменного корпусу гвардії генерал-майора Арушаняна.

З 1946 по 1973 рік Г.Сегал працював в Глухівському учительському інституті – викладачем фізичної культури. В 1952-1953 рр. – в.о. завідувача кафедри фізичного виховання [1, с. 317].

Література

1. Крижанівський В. М. Матеріали до біографічного словника «Науково-педагогічні працівники Глухівського національного педагогічного університету ім. О. Довженка, 1952 – 1991 рр.» (літери «С, Х, Ш, Ю»). *Історичні студії суспільного прогресу*, 2017. Вип. V. С. 311–333. URL: <https://issp.gnpu.edu.ua/sites/default/files/doc/023krbio05.pdf> (дата звернення: 07.11.2023).

2. Центральний архів Міністерства оборони рф. Ф. 33. Оп. 686196. Д. 2979. Л. 193, 198, 198 об.

ТОВАРНО-ГРОШОВІ ВІДНОСИНИ НА ЛІВОБЕРЕЖНІЙ УКРАЇНІ В ПЕРІОД ЗАНЕПАДУ ГЕТЬМАНЩИНИ (1701 – 1782 рр.)

Андрій Ключев

Науковий керівник:
Олена Чумаченко

Після поразки І. Мазепи та знищення Петром I Батурина дедалі більшого значення набуває новий політичний центр Гетьманщини – Глухів. Починається «Глухівський період» в історії України, який охоплює майже все XVIII ст. [1, с. 89].

Ще до початку «Глухівського періоду» в Україні почався процес витиснення західно-європейської монети грошовими одиницями (срібною та мідною копійкою, денгою, рублем, єфимком, севським чехом), які карбувалися у Московському царстві в період царювання Олексія Михайловича та його наступників. У ході запровадження грошової реформи Петром I в 1698-1718 років відбулася фактична інкорпорація Гетьманщини до складу Російської імперії. Російський карбованець талерного типу та десятинна грошова система в 20-40 років XVIII ст. в цілому витіснили західноєвропейські гроші з ринку України [1, с. 89]. Це вказано у численних писемних документах XVIII ст., в яких зафіксували асортимент монетного господарства Гетьманщини. Про це свідчать документи Глухівської генеральної канцелярії, гетьманського генерального скарбу, документи полкових канцелярій, переписи населення, записи російських урядовців про збір грошових податків. Велику роль у дослідженні грошового обігу вказаного періоду відіграли козацькі літописи, зокрема писемні Самійла Величка [6] та щоденники генерального